

Quim Morales
Jair Domínguez
Xavier Pérez Esquerdo
Candela Figueras

LA SEGONA HORA FA HISTÒRIA

Columna

RAC 1

MINORIA
ABSOLUTA

LA SEGONA HORA FA HISTÒRIA

Quim Morales
Jair Domínguez
Xavier Pérez Esquerdo
Candela Figueras

Columna

RAC1

**MINORIA
ABSOLUTA**

© Quim Morales, 2016
© Jair Domínguez, 2016
© Xavier Pérez Esquerdo, 2016
© Candela Figueras, 2016
© Minoria Absoluta, 2016
© RAC1, 2016

© Columna Edicions, Llibres i Comunicació, S.A.U., 2016
Diagonal, 662-664 – 08034 Barcelona
www.columnaedicions.cat

ISBN: 978-84-664-2059-4
Dipòsit legal: B. 5.707-2016
Imprès a: Gràfiques Soler
Disseny i maquetació: New Layer Studio

© de les imatges de l'interior: Album / Universal History Archive / Universal Images Group, Shutterstock, Ramon Manent / Album, Victorian Traditions, Buffalo Bill Foundation, Neo-cortex-Fotolia, Photo 12-Getty Images, Keystone Press-KPA-ZUMA, AESA, Bodrumsurf, Pere Virgili.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

ÍNDEX

Introducció	11
Biografies	13
1. Prehistòria	17
2. Antic Egipte	27
3. Grècia clàssica	39
4. Imperi romà	51
5. Edat mitjana	63
6. Descobriment d'Amèrica	77
7. Renaixement	89
8. Catalunya 1714	103
9. Revolució Francesa	117
10. Far West	131
11. Revolució Industrial	145
12. Guerra freda	159
13. Època hippy	173
14. Futur	189
Agraïments	203

QUIM MORALES

Perseguit per la justícia napolitana durant molt de temps, Quim Morales va aconseguir creuar l'estret de Bering i fer fortuna venent ametlles garapinyades.

Va estudiar Belles Arts però va suspendre a la recta final de la carrera. La seva tesina tenia per títol «*Con un seis y un cuatro*». Va ser aquí on va decidir fer un gir cap al món del periodisme. Es va tancar en un estudi a fer un programa i va sortir a les notícies, detingut per terrorisme.

Té una entrada a la Viquipèdia, però les males llengües diuen que se l'ha escrit ell mateix.

Per reconeixè'l, miri-li els peus. Mai porta goma a les sabates: els té així de deformatos. Però respecti'l perquè, després de molts estudis, s'ha demostrat que és un ésser humà.

Hi ha molts motius per contractar el Quim Morales. Un és que dorm en una caixa de fusta sota la taula de l'ordinador. Així d'econòmic surt l'editor i presentador de l'equip de *La segona hora*.

JAIR DOMÍNGUEZ

Sí, és ell. El del cartell que hi ha penjat a la comissaria de davant de casa. Durant molt de temps va ser perseguit per la justícia coreana, però va aconseguir creuar les fronteres i fer fortuna venent rímel a l'Afganistan.

És el responsable del guió d'una de les pel·lícules d'aventures més avorrides de la història, *Viatge al centre d'Anglaterra*.

Com a actor també té experiència, va treballar de protagonista en una pel·lícula. Era un documental sobre homes de les caveres dislèctics.

Un dia va enfrontar-se en un duel singular contra Mike Tyson. Entenem per duel singular atropellar-lo amb el cotxe i fugir corrents.

Hi ha molts motius per contractar-lo. El principal és que desgrava. I l'altre és que cobra en espècies. Concretament en canyella fina.

Per cert, si està en llista d'espera perquè li trasplantin un fetge, intenti que no sigui el d'ell.

XAVIER PÉREZ ESQUEDO

Segons el famós sociòleg escandinau Erwin Prijackel, hi ha un nom per denominar el paper que desenvolupa diàriament Xavier Pérez Esquedo dins l'equip de *La segona hora*. El terme científic és fer el gilipolles.

Abans de ser periodista volia obrir una galeria d'art. Per desgràcia, l'única obra que tenia era un esbós original de la portada de *Teo desayuna*.

Passarà a la història perquè és l'únic català que no s'ha pixat en una piscina pública i per haver registrat la lletra de l'himne d'Espanya. És un tros de paper on hi ha escrit «LOLO-LOLÓ» setanta-quatre vegades.

Hi ha molts motius per contractar-lo. Un és que no porta doble comptabilitat. I l'altre és que des de fa temps treballa en un serial televisiu de temàtica homosexual anomenat *Esto va viento en Popper*.

Si vol trobar-lo, només ha d'anar a Cervera. Allà hi té un restaurant llardós que es diu De Pirricletus.

CANDELA FIGUERAS

S'ocupa de la feina de producció a *La segona hora*, i té un currículum molt extens. Concretament, diu «*Se sumar, multiplicar, leer y hescribir*». Així d'humil és la Candela.

També és un dels membres més destacats del Club Bilderberg. La seva funció és la d'aparcar els cotxes dels becaris.

S'alimenta amb les restes que troba darrere de la màquina de vènding. Ha volgut vacunar-se contra la grip A, però no se la considera necessària per al futur de la raça humana.

Hi ha molts motius per contractar-la. Un és que mai demanarà assegurança mèdica, perquè no sap el que és. A més, és senzill entrar al seu ordinador. La contrasenya és la mateixa cada any: quatre asteriscos.

Com a curiositat, explicar-los que ha decidit començar el nou any amb el propòsit d'aprendre's tots els mesos i en ordre.

CAPÍTOL #1

LA SEGONA HORA FA HISTÒRIA

PREHISTÒRIA

«DE CUANDO ESTABAN LOS ALCALDES ANTIGUOS»

Tot va començar com comencen aquestes coses: amb un pet descomunal. Alguns l'anomenen Big Bang; d'altres, menys cultivats, en diuen «allò que estava tot junt en un punt i aleshòrens va petar». Segui com sigui, es van formar les galàxies i els estels i bla, bla, bla. No entrarem en detalls perquè ni vosaltres ho entendríeu ni nosaltres tenim un doctorat en Física.

El cas és que, al cap de molts anys, l'ésser humà va fer acte de presència al planeta Terra. Primer era un mico. Un mico prou intel·ligent per fer servir un pal per caçar formigues de dins un formiguer. Aquest és el límit intel·lectual del mico. I de Sergio Ramos. Un cop arribats aquí, va haver-hi un salt evolutiu i aquell mico va passar a ser un mico molt més llest; va aprendre a fer-se unes rudimentàries peces de vestir: sabates, faldilles, barrets, *leggings*. Abans d'això, la vida al planeta Terra era com un capítol del *reality Adán y Eva*, però sense sevillans i amb més pèl.

La vida, però, era molt puta en aquella època: quan no estaves amenaçat per l'erupció d'un volcà, havies de fer front a una glaciació o se't cruspia un dinosaure. Hi ha molt d'arqueòleg perepunyetes que assegura que l'home no va conèixer mai amb els dinosaures. Nosaltres sempre responem el mateix: «Hi eres? No, oi? Doncs calla».

Com dèiem, la vida a la prehistòria era molt estressant. Només hi havia temps per sobreviure, de manera que la gent de l'època no podia perdre ni un segon a filosofar, explicar acudits o fer petar la xerrada. És per això que el llenguatge era molt limitat. Estudis recents han demostrat que l'home prehistòric només emprava tres frases en el dia a dia: «Tinc gana», «Tinc son» i «*¿Qué pasa, forocoches?*». Amb aquest panorama es feia molt difícil conrear les bases per a una civilització, de manera que en comptes de teixir llaços de fraternitat que els ajudessin a créixer com a pobles, les tribus es passaven el dia rebentant-se el cap a garrotades.

De totes maneres, aquesta era, mal anomenada prehistòria –no deixa de ser història, al cap i a la fi–, va deixar-nos multitud de descobriments i invencions importantíssimes per al desenvolupament de la raça: la roda, el foc, els urinaris públics, la barba de *hipster* i un llarg etcètera d'elements sense els quals ens seria impossible imaginar la vida tal com la coneixem.

Sempre ens han dit que hem de conèixer el nostre passat per entendre el present. Si observem amb deteniment la prehistòria i després anem a un concert de Kiko Rivera, veurem que, efectivament, seguim allà mateix.

ESTUDI D'AUDIÈNCIA

#1. Quina és l'edat més antiga?

- a) L'edat de ferro b) L'edat del *crash* c) L'edat de coure d) L'edat de bronze

#2. Quina *#mascoteh* volem caçar si parem una trampa amb herba, pals i ossos?

- a) Una serp b) Un cocodril c) Un *periquito* d) Un mamut

#3. Hem fet pintures rupestres a tots els continents menys a un. Quin?

- a) Antàrtida b) Oceania c) Amèrica d) Àsia

#4. Què aconseguim si barregem carbó, femta, hematites, argila, òxid de manganès, resina i greix?

- a) L'ungüent de tigre b) La pintura c) Crema protectora per al fred
d) Una bolsa grande con mierda

#5. A quina era glacial ens trobem si estem pintant alguna de les disset figures de la cova de les Monedes de Cantàbria?

- a) La huroniana b) La criogènica c) L'última d) La *Ouijar*

#6. Què fan els homes de l'edat de pedra per primera vegada amb pedres esmolades, amb pinces fetes amb ossos d'animals, amb branques enceses i pocions de calç viva?

- a) Ritus d'enterrament b) Vestits per passar l'hivern c) Torturar l'enemic
d) Afaitar-se

#7. Quin mètode de conservació d'aliments és el més eficaç en el paleolític?

- a) Ens els mengem b) Els assequem al sol c) Els congelem
d) Solamente lo he comido igual en Cervera

#8. Els que vivim al neolític tenim més o menys esperança de vida que els nostres avantpassats del paleolític?

- a) Més b) Menys c) Igual d) Lo que puedan

#9. Per què ens morim entre la segona i la tercera dècada de la nostra vida?

- a) Perquè se'ns podreixen les dents i això no ens permet alimentar-nos
b) Perquè som caníbals i ens mengem els uns als altres en la nostra maduresa
c) Per falta d'higiene
d) Per la mandíbula babeante

#10. Quin és el dinosaure més gran de tots?

- a) Spinosaurus b) Tyrannosaurus rex c) Argentinosaurus d) El Infernal

RESPOSTES

1. c) L'edat del cuore
2. d) Un mamut
3. a) Antàrtida
4. b) La pintura
5. c) L'última glaciació, que és la cinquena, anomenada quaternària
6. d) Afaitar-se
7. c) Els congelem; esquitxem els aliments amb aigua i els deixem a la intempèrie perquè es congelin
8. b) Menys; paleolític: 33; neolític: 20; edat de bronze: 35
9. a) Perquè se'ns podreixen les dents i això no ens permet alimentar-nos
10. c) Argentinosaurus (fa 36 metres des del cap fins a la cua i té un pes aproximat de 10 tones)

CAIXA DELS TRONS

“ **Un home frega dues pedres i descobreix el foc.** ”
Què necessiteu que s’inventi?

Homo bauhansis

Una porta per a l'entrada de la cova. Sobretot per a les nits en què hi ha molt de corrent d'aire i ens refredem.

Homo silkepîlens

La depilació femenina. A vegades confonc la meva dona amb el meu gendre.

Homo durexum

El preservatiu. A aquest pas, la meva espècie dominarà el món.

Homo paletum

El gotejat. Les parets tenen relleu i les pintures queden massa rupestres.

Homo siemensis

Un congelador. Sempre hem d'acabar tirant mig mamut a la brossa perquè no ens el podem acabar.

Homo netum

Una estoreta per a l'entrada. Tothom arriba amb els peus bruts.

Homo barbacoensis

Unes graelles. Molt bé això del foc, però se'ns crema tot.

Homo ambipurum

Ambientador. Massa home junt dins de la cova.

Homo elastikus

El Pilates. Encara no ens hem acostumat a caminar només amb les cames, i la ronyonada ho pateix.

Homo gandulensis

El bumerang. Tirar la llança i haver-la d'anar a buscar és un rotllo.

SÍNDIC DE GREUGES

Vull queixar-me de l'esperança de vida a la prehistòria. Amb prou feines arribem als vint-i-cinc anys! I, creieu-me, no hi ha res més trist que fer el viatge de final de carrera amb l'Imsero.

Carles Dolmen

M'indigna el paleolític. No sabeu com d'incòmode arriba a ser que tot estigui fet de roca i pedres. Heu provat mai d'ensabonar-vos amb un còdol de granit? Quines ganes que inventin les esponges. I el sabó.

Paco Floresiensis

No puc suportar que haguem descobert el foc. Des que vam aprendre a fer guspies per encendre matolls secs que no fem altra cosa. Tot el dia mirant les flames i fotent xurrasco de mamut a la brasa. Per no parlar de la pudor de fum que m'agafen tots els abrics de visó!

Teresa Grrrroahh

M'empenya moltíssim aquesta mania que tenim els prehistòrics d'anar tot el sant dia encorbats i arrossegant les mans per terra. Tinc l'esquena destrossada i no guanyo per a osteòpates. Ara que som bípedes, comença a ser hora que ens incorporem i caminem com persones.

Josep Maria d'Altamira

A algú li agrada la moda de fer-nos penjolls amb ossos i dents? La meva nòvia està superpesada perquè vol que li regali un penjoll amb queixals de la meua iaia. Ja em direu com li explico això a la pobra dona!

Jordi Australopitèquez

Els grafiters! No puc suportar-los!!! N'estic tipa, dels brètols que no tenen altra feina que anar pintant parets. Que si un búfal, que si un cérvol, que si homes amb llances... I no sé amb què carai dibuixen, aquests vàndals, que allò no se'n va ni amb aigua calenta. Aquesta merda no marxa ni fregant-la durant vint mil anys.

Lucy Atapuerca

TREBALL DE CAMP

QUÈ VA PASSAR ENTRE ELS NEANDERTALS I ELS «HOMO SAPIENS»?

Un dels grans enigmes de l'evolució humana és la causa de la desaparició dels homes de Neandertal, l'espècie que va precedir l'encara vigent «Homo sapiens». Què va passar entre uns i altres? Ho aclarim amb un qüestionari tipus test que hem plantejat a un representant de cada espècie.

> Com definiria la seva espècie?

Neandertal: Som gent senzilla, peluda i pacífica. Una comunitat sense gaires pretensions. Ens conformem a no passar fred, tenir la panxa plena i les llances esmolades, i a acabar la jornada sense que un rinoceront ens hagi arrencat el cap.

Sapiens: Nosaltres som més evolucionats que aquest que acaba de parlar. Som més alts, més guapos, més intel·ligents i sensibles, i tenim més aspiracions que els pocapenes amb qui ens ha tocat conviure. Sabem gaudir dels petits plaers de la vida: una posta de sol, el somriure d'un nen i l'espectacle d'un rinoceront investint un neandertal.

> I com definiria l'espècie amb què conviu?

Neandertal: Els *sapiens* em semblen uns estirats i uns llepafils. Algú que no xucla el cap del búfal després de menjar-se'l no és de fiar.

Sapiens: Els definiria en dues paraules: «Són uns salvatges i uns ignorants». Això són dues paraules, oi?

> Qui la té més grossa? Parlem de capacitat cranial, esclar.

Neandertal: Salta a la vista. Tenim el cap i el cervell més grossos que els *sapiens*, amb aquell cacauet que els neix sobre el coll. Qui és el burro ara, eh?

Sapiens: Cert. Els *sapiens* tenim el crani més petit que els nostres veïns, cosa que ens dóna avantatge sobre els neandertals: tenim maldecaps més petits. Això sí, quan plou a ells no se'ls mullen els peus.

> De quina manera s'organitzen les seves societats?

Neandertal: Som bastant hippies. Vivim tots junts i ens pot governar qui sàpiga utilitzar millor el cap. És a dir, qui pugui partir per la meitat un porc senglar amb un cop de crani.

Sapiens: Vivim en comunitat, però decidim qui és el nostre líder de forma democràtica. Votem qui és el més preparat i aleshores el trinxem a garrotades per posar-ne un que ens caigui millor.

> En què es basa la seva alimentació?

Neandertal: Nosaltres mengem una mica de tot. Vegetals, animals i, si tenim molta gana, algun congènere despistat.

Sapiens: Dieta omnívora. I som uns autèntics gurmets! Res com un carpaccio de cérvol, un ossobuco de rinoceront o un semicuit de tortuga.

> Quins són els cànons de bellesa de la seva espècie?

Neandertal: La clau de la bellesa neandertal són les celles. Com més juntes estiguin, més atractiu ens resulta un exemplar. No sap com de seductora és la mirada penetrant d'algú amb cella única.

Sapiens: Deixi'm posar-me poètic. Per als *sapiens* la bellesa resideix allà on hi hagi pèl (val tant per a homes com per a dones) i un bonic somriure amb més de quatre dents.

> De quina manera resolen els conflictes?

Neandertal: Som uns fermes defensors de la justícia. Ens reunim i entre tots decidim qui és més just que llencem d'un penya-segat.

Sapiens: Apliquem el mateix concepte de justícia. Sempre que tenim un problema, agafem un neandertal i el llencem per un penya-segat. Potser no arreglem res, però ens fem uns farts de riure...

> Què és el més destacable de la seva espècie?

Neandertal: Que ens podem llepar els genitals.

Sapiens: Que hem de buscar algú que ens els llepi..

> Què fan en el seu temps lliure?

Neandertal: Juguem a fet i amagar amb l'extinció.

Sapiens: Què és «temps»?

> Què en sortiria del creuament entre un neandertal i un *sapiens*?

Neandertal: Molt probablement, un bandarra i un penques insuportable. Un baula perduda, vaja.

Sapiens: La meva sogra.

> Per acabar, digui-li una cosa bonica a l'altra espècie d'homínid.

Neandertal: Al *sapiens* li diria que és molt millor en persona. El dia que arribi a ser-ho, esclar.

Sapiens: Malgrat tot, els trobo una espècie entranyable. S'ha de reconèixer que els neandertals són molt monos.

QUÈ PASSA, FOROCOCHES?

>> *Shurmanos, he inventado la rueda (tema serio)*

>> Pues eso, shurs, he cogido una roca y le he dado forma así como redonda. Mola mazo. ¿Qué creéis que puedo hacer ahora?

>> ¿Has probado a metértela por el culo?

>> Tu madre también tiene forma redonda y no voy contándolo por ahí.

>> *Esto de la glaciación me toca los huevos*

>> Ya estoy harto de frío, joder. ¿Qué hacéis para entrar en calor?

>> Tirarme a tu madre.

>> *¿Cómo hacéis para depilaros el culo?*

>> Shurmanos, estoy pensando en depilarme un poco. La parienta me dice que es de ser un moñas pero yo me veo mejor con menos pelo, no sé vosotros.

>> Me estaba mirando al espejo y no acabo de ver dónde empieza exactamente el culo.

>> ¿Qué espejo vas a tener tú si no se ha inventado el cristal tío mierda?

>> Te reviento la cabeza.

>> No tienes cojones.

>> Quedamos a las cinco en el volcán y te rajo.

>> A las cinco no me va bien.

>> Bueno, pues ya quedaremos.

>> A mí me depila tu madre.

